

[Udenrigsministeren]

Regeringen tillægger det væsentlig betydning, at der på denne måde gives dansk erhvervsliv mulighed for at gøre sig gældende i flere udviklingslande end hidtil uden at svække det overordnede mål for dansk udviklingsbistand.

10. Som et yderligere led i bestræbelserne for at fremme dansk erhvervslivs engagement i udviklingssamarbejdet har regeringen til hensigt at iværksætte en undersøgelse af IFUs hidtidige virksomhed med henblik på at få forslag til, hvorledes IFU bedre kan fremme den erhvervsmæssige udvikling i udviklingslandene i samvirke med dansk erhvervsliv. Siden oprettelsen i 1967 har IFU indtil udgangen af 1981 medvirket ved oprettelsen af i alt 62 virksomheder i udviklingslandene, og det er ønskeligt, at dette antal øges væsentligt i de kommende år.

11. Den bilaterale projektbistand bør fortsat koncentreres om et begrænset antal modtagerlande, og regeringen er indstillet på, at Tanzania, Kenya, Indien og Bangladesh indtil videre fastholdes som hovedmodtagerlande. Det skal imidlertid understreges, at denne hovedmodtagerkreds efter regeringens opfattelse ikke bør tages for givet for tid og evighed. Vi bør løbende vurdere bl.a., om det er muligt at nå til enighed med modtagerlandene om relevante bistandsindsatser, og om disse i rimelig omfang kan føres ud i livet i overensstemmelse med de opstillede målsætninger. Samtidig må det erkendes, at vi fra dansk side har været for optimistiske med hensyn til de tidsfrister, som hidtil er opstillet for gennemførelsen af projekter. Regeringen er derfor indstillet på, at tidsrammerne for de danske bistandsindsatser udvides.

Regeringen er opmærksom på, at de betydelige forsinkelser af mange projekter ofte har deres grund i forhold i modtagerlandet. I bestræbelserne for løbende at forbedre kvaliteten af dansk bistand bør vi derfor formentlig i nogle tilfælde være indstillet på at skærpe betingelserne i tilknytning til de konkrete projekter. For at sikre, at projekternes mål i videst muligt omfang nås, må vi også være opmærksomme på vigtigheden af, at modtagerlandene opfylder deres forpligtelser under projektaftalerne.

En stor del af dansk projektbistand har som nævnt været rettet mod sociale forbedringer i udviklingslandene, og sådanne indsatser bør naturligvis videreføres. Vi bør dog

hele tiden være opmærksomme på, at der i samarbejdslandene skal være en nødvendig balance mellem social udvikling og økonomisk vækst. Et land som Tanzania må i dag erkende, at denne balance ikke eksisterer, og at det ikke har råd til at opretholde det imponerende undervisnings- og sundhedsvæsen, som blev opbygget til gavn for den brede befolkning, medmindre den produktive sektor udvides.

Med den stærkt forværrede økonomiske situation i flere af Danmarks modtagerlande vil det derfor være naturligt, at den hidtidige stærke danske indsats inden for de sociale sektorer i nogen grad afløses af mere produktionsorienterede aktiviteter. Der bør også gives øget mulighed for at yde varebistand, især i form af produktionsmidler, således at den eksisterende produktion inden for både landbrug og industri kan opretholdes og om muligt øges.

Der er behov for at fortsætte bestræbelserne for at skabe nye indtægtsgivende produktionsaktiviteter til gavn for f.eks. jordløse og kvinder, hvor vanskeligt det end måtte være. Oplysning af kvinder bør prioriteres højt. Ikke blot er kvinden i mange udviklingslande ansvarlig for jordbruget, men det er også hende, der står for ernæring og pleje i hjemmet. Uddannelse og oplysning af kvinder er også den bedste og sikreste vej til at fremme familieplanlægning og dermed opnå den reduktion i befolkningstilvæksten, som de fleste udviklingslande behøver.

12. Ikke mindst i bestræbelserne for at nå ud til de fattige befolkningsgrupper udgør de private danske organisationer et væsentligt supplement til den statslige bistand. De private organisationer udfører et meget værdifuldt bistandsarbejde i udviklingslandene, samtidig med at de engagerer brede dele af den danske befolkning i udviklingsspørgsmål. Regeringen ser derfor gerne, at samarbejdet med de private organisationer videreføres.

13. Også når det gælder den humanitære og uddannelsesmæssige støtte til undertrykte folk i det sydlige Afrika – hvortil FNs sikkerhedsråd har opfordret medlemslandene til at yde bistand – spiller private danske organisationer en vigtig rolle som formidlere af støtten.

14. Et område, som desværre må siges at have fået stigende betydning, er bistand til